

Nagy László

FÖLTÁMADT PIROS CSIZMA

(Petőfi Sándor születésnapjára)

(részlet)

(...)

s föltámadt piros csizma a síkon
szívünk dombjának dúvadja már
végzet-igézte agyunkon táncol
sarkantyúzza a dögöket is
mit akar, mit akar, azt akarja
szeresse ez a nagy havú ország
kövesse holt és eleven

föltámadt piros csizma kísért
aki hordja ki az a barna?
könyökölj fel a hóban és látod
nem Júlia a síkon, de más
a Géniusz keresi Sándort, sarka
rúgja a tölgyet, dől róla a dér
s ahol a dárdák és lángok állnak
medvebundás győzők kezében
világos vérrel meging a pohár

föltámadt piros csizma a síkon
eszélős látomás volna csak?

hát nem szebb az ujjászületés
hó-alatti kárhozatunknál?
lélekzem a télben, fohászokodom

föltámadt piros csizma, csak zaklass
te irgalmatlan édes, te fényes
csikorogd széjjel a szívünk havát!

(1973)

A székelykeresztúri Petőfi-sír